

crítica cinema

MARCEL-LÍ BORRELL

**París,
oh la là!****Le divorce**

Director: James Ivory.

Intèrprets: Kate Hudson, Naomi Watts, Thierry L'Hermite, Jean-Marc Barr, Glenn Close, Leslie Caron, Matthew Modine. EUA, 2003. 116 minuts. Xenon.

1. De què va? Una noia ianqui viatja a París per reunir-se amb la seva germana que espera un fill i es troba amb un divorci inesperat, un amant molt francès i un quadre milio-

2. Com va? *Très joli, mesdames et messieurs!* Recorden el complicat, estètic James Ivory de l'*Habitació amb vistes, Maurice?* Ara se'ns ha posat frívol. Això sí, amb el que cal per no perdre l'elegància i el *savoir-faire*. Dels ambients *chantilly* al *Pompidou*, l'acció d'aquest romanç de divorcis, d'infidelitats civilitzades i d'especulacions burgeses, es focalitza en els ulls de l'expressiva Kate Hudson, que descobreix (en un trajecte invers al de Colom) un món nou. Un món regnat per la bona educació, encara que s'enfonsi el terra aquí mai no passa res. Així, el bon gust, la subtileza en els detalls, la fascinació per l'estil i els seus contraris, campen lliures en un film que, molt civilitzat, estableix els contorns d'un contrast cultural: els USA i Europa. Tan a prop i tan lluny, malgrat el camàlic Aznar s'hi esforci. Com deia, James Ivory s'instal·la en la seva torre d'ivori per jugar a *déu boulevardier*: polsims de comèdia, encenalls de vodevil *oh, la là!*, escuma de melodrama i cistellet regada amb Chateau La Tour...

3. I va: perfecta havent dinat o havent anat de compres...